

Som det fremgaar af det foran anførte, vil vi mene, at Laantagernes Interesser er bedst tjent med, at der hersker Frihed til at træffe Aftaler mellem Laantager og Laangiver angaaende Renten af Laan i fast Ejendom, paa samme Maade som Tilfældet er i andre Laaneforhold. En Særlovgivning paa dette Omraade skulde derfor efter vor Opfattelse uden Skade kunne undværes, men vil man fastholde en Særlovgivning, vil vi i hvert Fald mene, at man bør undgaa en Regel som den i Forslagets § 2 indeholdte. Man kunde eventuelt lade § 2 udgaa og — saafremt dette skønnes nødvendigt eller hensigtsmæssigt, jfr. Motiverne til § 1 — erstatte § 2 med en Tilføjelse til § 1 gaaende ud paa, at Regelen i § 1 ogsaa finder Anvendelse paa den Rente, der — i Tilfælde af, at der udstedes Gældsfor skrivning for et større Beløb end det, som Fordringshaveren udlaaner — effektivt svares af Gælden under Hensyn til Kurs, Rentefod, Afviklingsbestemmelser og Gældsfor skrivningens Indhold i øvrigt.

Saafremt § 2 slettes, bør dog formentlig Bestemmelsen i § 2, 2det Stykke, sidste Punktum, bevares for saa vidt angaar Ejerpantebreve, f. Eks. saaledes, at der i Slutningen af Forslaget indsættes en særlig Paragraf gaaende ud paa, at Loven ikke er til Hinder for Haandpantsetning af tinglyste Ejerpantebreve. At Skadesløsbreve under den angivne Forudsætning fortsat kan benyttes, følger formentlig af sig selv; derimod kan der maaske være Grund til at fastslaa, at Haandpanthaveren ikke ved Loven indskrænkes i sine Beføjelser.

København, den 23. April 1941.

Privatbanken i København
Aktieselskab.

P. A. Andersen. Aarup Hansen.

Den danske Landmandsbank Hypothek- og Vekselbank
Aktieselskab.

O. C. Nielsen. P. Harhoff.

Aktieselskabet
Kjøbenhavns Handelsbank.

Hedegaard. Kauffmann.

De danske Provinsbankers Forening.

C. Andersen.

Københavnske Bankers Forening af 1920.

Markman Hansen.